

[Energiministeren]

Hvorfor skal denne virksomhed belastes med så meget, når miljøeffekten bliver så begrænset?

Den i eksemplet omtalte virksomhed har endog et incitament til at øge energiforbruget eller nedsætte beskæftigelsen i mindre energiintensive dele af virksomheden, idet virksomheden ved at øge CO₂-afgiftsbelastningen til over 3 pct. af refusionsgrundlaget vil blive aflastet fuldstændig for afgiftsbelastningen gennem den foreslåede udgiftsordning for residualafgiftstilskud, forudsat at den kan opnå energiattest.

I forbindelse med afgiftsforslaget er der også foreslået de fire udgiftslove om statstilskud til energibesparelser i erhvervsvirksomheder, statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet og statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme.

Etableringen af de 4 tilskudsordninger vil indebære mere end en 3-dobling af statens udgifter til energifremmende foranstaltninger.

Regeringen finder ikke, at man igennem de foreslåede tilskudsordninger opnår et resultat, der står i et nogenlunde rimeligt forhold til udgiftsniveauet. Udgiftsforslagene medfører, at skattetrykket samlet vil stige, hvilket klart er imod regeringens politik.

Det danske skattetryk er for højt og bør nedsættes.

Hertil kommer, at regeringen nærer betydelige betænkeligheder i forhold til de enkelte lovforslag.

Ved vurderingen af behovet for tilskudsordningen til erhvervslivet skal det erindres, at der under Industrirådet allerede på frivillig basis er nedsat et udvalg, som skal pege på foranstaltninger til fremme af energibesparelser i industrien. Et tilsvarende udvalg er nedsat for gartnerierhvervet. Også handels- og serviceerhvervene er positive over for på frivillig basis at fremme energibesparelser. Erhvervslivet arbejder således aktivt på at få gennemført energibesparelser.

Sigtet med de tre tilskudsordninger til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, færdiggørelse af fjernvarmenet og omstilling af ældre boliger til kraftvarme er først og fremmest tidsmæssigt at fremrykke en række omlægninger.

Med hensyn til forslaget om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet vil ordningen i høj grad komme Københavns Kommune til gode, idet mindst halvdelen af tilskudsmidlerne ifølge B 52 forudsættes anvendt her. Regeringen finder ordningen betænkelig, idet den bryder med princippet om, at varmeforsyning er fuldt brugerfinansierede aktiviteter. Tilskudsordningen vil således medføre forskelsbehandling i forhold til de områder, der hurtigere har foretaget netudbygning.

For så vidt angår forslaget om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler er det regeringens opfattelse, at der ikke er behov for en sådan ordning.

Omlægningen til decentral kraftvarme er sikret ved 20. marts-aftalen, og der ydes allerede tilskud til fremme af biobrændsler i Energi styrelsens udviklingsprogram for vedvarende energi.

Den foreslåede ordning om tilslutning af den ældre boligmasse til kraftvarme vil indebære overlappning i forhold til Boligministeriets byfornyelseslovgivning og lov om statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i helårsboliger. Frem for nye støtteordninger bør en indsats derfor søges indpasset i den almindelige boligpolitik, herunder i Boligministeriets støtteforanstaltninger vedrørende den ældre boligmasse.

De fremsatte lovforslag trækker helt klart i den forkerte retning. Det er endvidere helt imod den overordnede filosofi bag miljøafgifter. Miljøafgifter bør ikke øge skattetrykket, men være adfærdregulerende og dermed mindske behovet for detaljstyring og udgiftskrævende foranstaltninger.

Specielt vedrørende forslaget til elproduktionstilskud bemærkes, at udgifterne hertil må forventes at stige kraftigt fremover til et uholdbart niveau. Man risikerer derfor, at der sættes en række projekter i gang, der alene kan løbe rundt med tilskud, og at disse projekter bliver nødlidende, når tilskuddet til sin tid må nedskæres.

Tilskudssatsen er fastholdt ud fra en CO₂-afgift på 100 kr. pr. ton CO₂, selv om CO₂-afgiften i realiteten er foreslået til 50 kr. pr. ton CO₂. I det omfang tilskuddet ikke dækker meromkostningen ved elproduktionsformer, der isoleret set er uøkonomiske, vil tilskuddet i realiteten give incitamentet til større